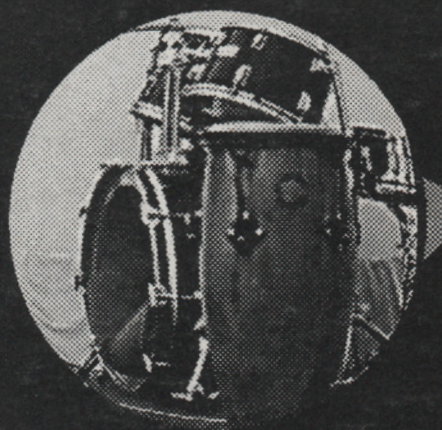

[Slim:me:rick]

2

APRIL 1998

De **Slimmerick** is het blad van popkollectief SLIM, verschijnt 6 maal per jaar, wordt betaald uit donateursbijdragen en advertenties, en wordt gratis aan onze donateurs gestuurd.

Losse nummers?

Maak 3 gulden over op giro 342983 van SLIM.

Donateur worden?

Dat ben je voor 10 gulden, op dezelfde giro. Zet er bij 'donateur'. Organisaties en buitenlandse donateurs vragen we 20 gulden.

De oplage van deze editie is 425.

Medewerkers aan dit nummer zijn:

Margreeth van den Berg, Adri van Werd, Johan Broeder, Aart Roza, Mike Doulis, Robert Kunne, Piet van Vugt, Bertan van der Veer, Dik Brienen, Richard van Rijswijk (strip), Hylke Tromp, Lars Hijmans.

Eindredactie: Piet van Vugt

Druk: OKZ, Tilburg

Opmaak: Mariët Mocking

Adverteren?

Neem contact op met Annemieke van Straten
0183-303316

Redactie-adres?

Adreswijzigingen?
Gebouw De Tol
Tol 1 • 4251 PX
Werkendam 0183-504265

VAN DE REDAKTIE

Leven. Het is bijna lente, hoewel het kwakkelende weer elk jolig initiatief vroegtijdig de grond in boort. Het is tijd voor een Slimmerick, die als thema RITME heeft. Het drumstel dus of het percussie-instrument of de drumcomputer, wat je maar wilt. Maar liefst 24 ritmemannen en één ritmevrouw zonden we een knalgeel lentekaartje met een oproep om hun visie op ritme en de geheimen van het drumstel eens aan de lezer kenbaar te maken. De reacties waren niet overweldigend, maar gelukkig kwam er wel wat.

Dood. Daarnaast in dit nummer ook aandacht voor Henk van Stigt, een man van het eerste uur van SLIM, die onlangs overleed. We kijken om in een poging hem in onze herinnering te houden. Hij gaf in de begintijd immers De Slimmerick een vorm met wat minder moderne hulpmiddelen dan nu het geval is. Bertan van der Veer las zijn Oog voor op de begrafenis en wie er niet was, kan het in dit nummer nalezen.

Binnen SLIM gaat ondertussen alles gewoon door, alsof er niets verandert is of gaat veranderen. Er worden veel gesprekken gehouden over het voortbestaan van De Tol, niet als gebouw, maar als oefenruimte. Hylke Tromp stelt je op de hoogte van de laatste ontwikkelingen. Muzikanten komen en gaan op De Tol, jammergenoeg ook nog enkelen, die denken dat je er gratis kunt repeteren en omdat de kachel op gesprokkeld hout brandt.

De volgende SLIMMERICK gaat eind mei verschijnen en heeft als bijzonder thema "De Stem". We gaan de zangers aanschieten. In mei is er weer veel nieuw leven, misschien ook wel in de betekenis van herrie in de vorm van nieuwe muzikanten of nieuwe initiatieven of een nieuw geluid. Bijdragen mogen altijd, hetzij in de vorm van (song)tekst, tekening of foto. Inzenden voor 22 april. De Slimmerick mag dikker, gerust.

De redactie

INHOUD

van de Redactie 2

Backline 4 5 6

Oproerkraaiers 8

Bestuur 9

Toltalk 10

Slimpies 11

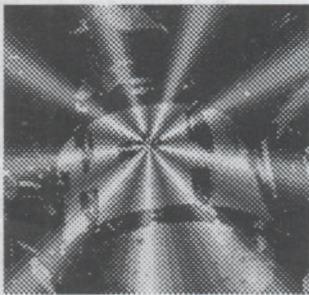
Drums 12 t/m 21

Remember Henk 22 23

Coulissen 24

Oog 25

Strip 27

Memoriam

Op maandag 9 februari overleed Henk van Stigt. Henk was een enthousiast medewerker van SLIM, die zich al voor het kollektief beschikbaar stelde, toen het nog maar amper bestond. Hij zette zich op allerlei terrein in voor SLIM, maar de techniek lag hem toch wel het best. Repareren, uitproberen, zelf bouwen, oplossingen bedenken, het ging hem nooit te ver. Belangrijk werk leverde hij ook voor dit blad, De Slimmerick. SLIM was toen nog klein en gehuisvest in een houten gebouwtje aan De Burcht in Werkendam. Het was er meestal erg koud, maar het was een plaats om samen te komen en samen te werken. In het gebouwtje stond ook de schrijfmachine, waarmee De Slimmerick gemaakt werd. Alle kopij werd overgetikt en de machine was in alle opzichten een onding. Henk wist er nog het best mee om te gaan. Het was dan ook een elektronisch instrument. Telkens weer kwam er een blad uit. Natuurlijk minder strak opgemaakt dan tegenwoordig, omdat dat nu aan apparaten overgelaten wordt. Henk knipte en (vooral) plakte, dat het een lieve lust was. Daardoor kwam er wel eens iets een tikkeltje scheef te staan, maar dat hinderde niet. Henk was ook een belangrijke schakel bij de festivals van SLIM. Altijd sjouwen, aanvoeren en meestal niet spelen. Hij was de man achter de schermen en daardoor belangrijk. Bijzonder waren ook de snuffjes (rook, veel muziek), die hij bedacht voor de opening van De Tol in 1987. De laatste jaren zagen we Henk zo nu en dan nog op De Tol en er werd geprobeerd om hem weer wat activeren. Zowel voor SLIM, als voor hemzelf, omdat hij in een crisis terechtgekomen was. De donderdag voor zijn overlijden zou hij nog op excursie meegaan naar een popoefenruimte in Delft. Dik Brienens had goed met hem gepraat en was positief over hem. Hij kwam niet opdagen toen het vertrek daar was. Vrijdag 13 februari werd Henk begraven. Er vond een hele bijzondere afscheidsbijeenkomst plaats in De Korenaar in Sleeuwijk. Daar werd stilgestaan bij zijn leven, teruggeblikt, gelachen ook, om zijn komische vondsten, hobby's en manier van aanpakken. Toen hij door muzikanten naar buiten gedragen werd en de achterblijvers even moesten wachten, ging er een vliegtuig door de geluidsbarriere. Een grote knal, eentje die Henk zelf verzonnen zou kunnen hebben. Aan de buitenkant van De Tol houden de gele letters SLIM en De Tol, die hij uitzaagde en schilderde, de herinnering aan Henk levend. Het is trouwens vanwege de komende sloop van korte duur. Maar door zijn veelzijdigheid blijft er altijd wel iets van Henk in de herinnering. Als eerbetoon aan hem, plaatsen we verderop twee afleveringen van zijn rubriek "Rijmen en dichten".

Piet van Vugt

HANDLEIDING

Al in 1990 gaf SLIM de "Handleiding voor een Kleinschalig Popfestival" uit. Het was de organisatorische weergave van de opzet van het jaarlijkse Herfstfestival. Velen (er gingen meer dan dertig exemplaren tegen betaling het land in) maakten (en misschien wel maken) er gebruik van. We waren ook zeer vereerd toen de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen, afdeling Culturele en Maatschappelijke vorming, gebruik ging maken van de Handleiding. De studenten gebruiken de Handleiding al drie jaar bij een oefening om een draaiboek te maken. We vreesden daarnaast met grote vreze, omdat we vermoedden dat de studenten de Handleiding compleet zouden herschrijven en aanpassen. Toen we de resultaten toegezonden kregen van coördinator Ton van Bakel van de Hogeschool slaakten we een zucht van verlichting. De Handleiding werd uitsluitend gebruikt als voorbeeld en aanzet om een opdracht uit te kunnen voeren. De Handleiding hield dus stand, en we hopen dat deze nog menig schooljaar gebruikt gaat worden. Het levert SLIM tenslotte jaarlijkse een gulden of zeven aan rechten op! (pvv)

Breukhoven

De eigenaar van de Free Record Shop, Hans Breukhoven startte onderaan in de platenwereld. Hij was de man van de witte platenzaak. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan en kleine ondernemers worden (soms) groot. Breukhoven heeft de principes van weleer (tegen de stroom in goedkoop LP's verkopen) laten varen en is nu als marktleider ook prijsleider en verkoopt CD's tegen topprijzen. Was Breukhoven nog maar zo ondernemend als in bijgaand krantenbericht (pvv).

Vertraging Plaatsen

De wervingsbrieven van SLIM en Xnix (om onder elkaars donateurs nieuwe donateurs te werven), zijn nog niet de deur uit. Er zat wat vertraging in de vervaardiging van nieuwe acceptgiro's. Het komt nog wel, en we bevelen nog steeds aan. (pvv)

Vertraging (2)

De verzending van de acceptgiro's voor de donateursbijdrage 1998 is ook vertraagd. Zij komen liggen inmiddels in de bus. Stel SLIM niet teleur, want het donateursbestand loopt toch al terug... (pvv)

Gebruikelijk is een overzicht van de woonplaatsen van de donateurs. Voor de cijferlaars is het leuk, maar het neemt zoveel plaats in. Dit jaar slaan we het een keertje over. Het was ook niet zo stimulerend, omdat het aantal donateurs met 7 teruggelopen is naar 389 en de 400 weer aardig ver is. Nog altijd is het zo, dat de meeste begunstigers uit Gorinchem komen (78, was 80). Een tweede op afstand is Nieuwendijk (38, was 44!), met als runner up Sleeuwijk (33, was 25). De band met Breda verslapt (van 20 naar 15) en voor de uitstraling naar de Gemeenten is dat een goede zaak(!...). Andere opmerkelijke verschillen waren er niet. (pvv)

Rockslag

Wie nog niet wist hoe hij popmuziek moet worden, kan binnenkort daarvoor gaan studeren. Het is bovendien nog mooi dicht in de buurt. In Tilburg verschijnt namelijk de eerste Rockacademie. Met het oog op het aantal verwachte studenten, moet er binnenkort topklasse popmuziek gemaakt gaan worden. Als het maar niet ten kosten gaat van de spontaniteit. (pvv)

P u b l i c i t e i t

Muzikanten maken graag muziek, spelen graag, maar komen meestal aan het maken van publiciteit niet toe. Ted van den Hoogen, een fanaat, die een pop programma heeft bij een lokale radiozender rondom Raamsdonksveer, zou dolgraag muziek en info (over concerten e.d.) ontvangen. Als er respons komt, wordt het voor hem ook leuker om een programma te maken. Als hij een demo of CD krijgt, wordt er altijd iets van gedraaid, belooft hij. Stuur wat: De Lannooystraat 7, 4931 EN Geertruidenberg (0162-522529)

Tilburg wint slag om Rock Academie

TILBURG - Tilburg heeft de strijd van Amsterdam als vestigingsplaats van de Rock Academie gewonnen. Het Vee-marktkwartier aan de voet van de Interpolis-toren is de beoogde locatie voor de eerste hogere beroepsopleiding voor popmuzikanten in Nederland. Of de Rock Academie er definitief komt, hangt af van het ministerie van Onderwijs dat met vele miljoenen over de brug moet komen.

Directeur J. van Beusekom van het Nationaal Pop Instituut (NPI) zegt 'dat alle criteria beziend, zoals de omgeving en de huisvesting, Tilburg uiteindelijk het best voldeed'. Maandagavond wordt in Tilburg een persconferentie belegd waarbij een en ander wordt toegelicht. Het NPI is een van de pijlers onder de Rock Academie.

Het akkoord is officieel pas rond als maandag ook de twee andere partners, de Fontys Hogescholen en de gemeente Tilburg, het initiatief hebben ondertekend.

De Rock Academie moet in de toekomst plaats bieden aan zo'n 500 tot 750 studenten. De NPI wil dat er een Rock Academie komt omdat op de conservatoria popmuziekstudenten alleen reproduceren. Op de Rock Academie moeten ze scheppend bezig zijn.

BRABANTS DAGBLAD

SLAGWERK

en SOMMER

een geslaagde combinatie

In ons muziekcentrum vind je een breed assortiment slagwerk. Naast de drumstellen is er een uitgebreide serie bekkens, stokken, krukken en ga zo maar door.

Loop eens vrijblijvend binnen of een afspraak maken met onze drumspecialist.

Wij zijn onder andere dealer van de merken:

... Pearl ...

... Sonor ...

... Roland ...
(elektronisch)

... Paiste ...

... Zildjian ...

Sommer

sinds 1919

MUZIEKCENTRUM

Ma. wo. do. vr. 9.00 - 12.30 / 13.30 - 17.30 uur

Zaterdag van 9.00 - 17.00 uur.

Dinsdag gesloten.

Donderdag koopavond 18.30 - 21.00 uur

Vrijdag de dertiende

Heel lang geleden kwam Stikkel op het lumineuze idee om mijn gereutel op de elektrische schrijfmachine van Slim officieel te maken. Een stukje in de Slimmerick verscheen opeens onder de mega-kop: "In Het Oog Lopend is een rubriek, waarin op niet altijd even serieuze wijze zal worden ingegaan op de meest opvallende gebeurtenissen van de afgelopen weken."

Waarom dat 'serieuze' zo consequent met twee 's-en' geschreven werd is mij altijd een raadsel gebleven, ondanks de lange gesprekken die Henk en ik daarover voerden in servicebureau 'De Slimburcht'. Het zal wel iets te maken gehad hebben met gemakzucht van ons beiden. Niettemin was de uitvinding van het Oog wel iets dat mij al zo'n vijftien jaar achtervolgt. Af en toe werd erin gerefereerd aan 'de oude heer Van Stigt', die dit of dat gedaan, dan wel verzuimd had, maar een hoofdrol in deze rubriek was niet weggelegd voor hem. Nu is dat dan toch het

geval. Op maandag 9 februari waren alle telefoons van de Stikkelkenners bezet; Henk schopte het in een klap tot hot-item. Simpel, door "...Toch nog onverwacht..." dood te gaan en dat leidde onvermijdelijk tot shock, wroeging, verdriet, berusting en herinneringen.

En zo kom je elkaar weer eens tegen. Stikkel organiseert met zijn laatste inspanning een reünie. Een leuk initiatief en de gekozen datum zal de toets van zijn onnavolgbare humor beslist kunnen doorstaan. Hoor ik daar een raspand lachje? Vreemd is wel dat hij nu opeens het middelpunt

van alle belangstelling is. Volgens mij was Henk daar nooit op uit. 't Is het cliché van alle begrafenissen. In eerste instantie wilde ik een uiterst melige en hoogst lachwekkende Oog schrijven. Voor de eerste keer zou als het ware het dak van het Sleeuwijkse rouwcentrum eraf gebulderd moeten worden en al telefonierend deed ik heel wat inspiratie op op dat gebied; tenslotte wist Styx vriend en vijand continu te verbazen.

Was het niet door de hoge omloopsnelheid van personenauto's die hij in zijn eentje wist te bewerkstelligen, dan was het wel door door het Poolse zwerf te zweven. Zijn verkwikkende brandnetelbaden, net als de hoogst curieuze manier van reptielenhouderij: het waren passies die slechts hem pasten. Mij wist hij altijd te boeien met zijn kennis van de natuur en zijn niet aflatende belangstelling voor cabaretse liederen. Veelzijdig was hij dus, en beslist nooit saai. Als muzikant maakte ik hem mee in Cut-Harry, als eigenaar van een keyboard. Net zoals ik begaf Styx zich in de gedoogzone van het bandwezen: we mochten

meespelen, maar onze slimme mixers zorgden er altijd discreet voor dat zijn pianootje, noch mijn gitaar gehoord werden. Maar iedereen zag hem wel zitten en dat maakte vrolijk. Maar zo heeft iedereen zijn of haar eigen stikkelverhaal. Laten we maar veel napraten over 'de oude heer Van Stigt'. Over hem die altijd jong wilde blijven. In dat laatste is hij geslaagd.

Dag Stikkel.

veer

(Bovenstaande tekst werd door Bertan van der Veer tijdens de afscheidsdienst van Henk van Stigt uitsproken)

T O L

door: Lars & Dik

T A L K

Weer een Toltalk deze keer in de Slimmerick die als thema slagwerk heeft. Terwijl een groot gedeelte van de Slimmerick hier al op gericht is blijft de Toltalk over de gebeurtenissen om en in de Tol gaan. Het gonst van de opnamen op de Tol, de demo van Henk! en Jackman's Blue is gereed. Dit zijn niet de enige opnamen die worden gemaakt op de Tol. Ook worden er zeer goede low budget werkopnamen gemaakt, zoals pas geleden van Donna, een band van ex-Koffer mensen plus zangeres Donna. Ook de soul band Tally Ho maakte gebruik van deze eenvoudige maar bruikbare snelle opname mogelijkheid. Ook dat is Slim, doe er u voordeel mee!! Info op De Tol.

De winnaars van het singer/songwriters festival dat georganiseerd werd door Xnix, hebben een opname gewonnen in de meersporenstudio de Tol die gerund wordt door Paul en Twan. Mariël de Jong en Hans Troost die deze prijs hebben gewonnen gebruikten deze kans om met Boflo, een band waar ze ook in spelen, op de band gezet te worden. Dit alles werd in één dag gerealiseerd door Paul en Twan, het resultaat is een prima demo geworden. Volgens Paul en Twan was het prima werken met Boflo, die overgens in Mariël een perfecte zangeres

heeft gevonden. Naast de kunsten uit de oefenruimten en van de opnamen is het niet geheel stil rond SLIM. Er zijn weer workshops op

komst en de Slimcassette is volop in de maak. Om de nieuwe Slimcassette in je macht te krijgen moet je nog even geduld hebben tot er bericht in je brievenbus valt. Cassettes van vorige jaren zijn op De Tol nog te koop. De eerstkomende workshop is een gitaarworkshop. Deze wordt verzorgd door Eelco Gelling, een beroemdheid in nederblues, gespeeld in bands met grote namen. Dat Eelco Gelling naar de Tol komt is de kans om met hem te spelen, komen dus! Aanmelden en info op de Tol 0183-504265. Nog even een mededeling over het verhuurspul op de Tol, het huren van een drumstel was altijd inclusief bekkens en hi-hat, maar omdat de bekkens regelmatig sneuvelen, drummers weten hoe kostbaar die dingen zijn, stoppen we met het huren van drums inclusief bekkens, natuurlijk blijft het huren van bekkens en hi-hat mogelijk, alleen wordt dat nu als extra gezien en als zodanig ook berekend, alles natuurlijk tegen de bekende Slimme prijzen. Nog even een oproep voor die "goede bekende", de Kramer gitaar moet nu toch echt terug naar z'n baas.

Vanuit de Coulissen

door Hylke Tromp

Vanavond hoorde ik 'Thrak' het nummer '21st Century Schizoid Man' van King Crimson spelen, tijdens SLIM in Elektra 1998.

*Cat's foot iron claw
Neuro-surgeons scream for more
A paranoia's poison door
Twenty first century schizoid
man.*

*Blood rack barbed wire
Politician's funeral pyre
Innocents raped with napalm fire
Twenty first century schizoid
man.*

*Death seed blind man's greed
Poets' starving children bleed
Nothing he's got he really needs
Twenty first century schizoid
man.*

Vandaag in het nieuws: een liegende minister Zalm, het grote gegraai van Philips en Rabo, Israëlische terreur (Saddam kan nog wat van hen leren als het om aan de laars lappen van VN-resoluties gaat), oorlogshitser Milosovic, corrupte ambtenaren bij Landbouw, Irakese kankerslachtoffers van Amerikaanse uraniumbommen uit de Golfoorlog, Pinochet op zijn moordenaarstroon, dictator Suharto die alleen zijn familie bevoordeelt. Dit alles wordt dag in dag uit voortgezet, we ondersteunen het zelfs want het geld moet rollen nietwaar...

Alles normaal dus, niks nieuws onder de zon; zo is het altijd geweest en zo zal het blijven. 21st century schizoid man! Op naar 2000! Ik ga binnenkort maar eens de TV en de krant de deur uitmieten.

Alleen al daarom: de beuk erin. Laat de muziek ongenadig gaan, schreeuw vuile harmonieën op je gitaar, laat het dim-accorden regenen en houd de teksten intelligent. Bewogenheid, geen sentimenteel gefriemel. Tarantino, geen Spielberg. Muziek is geen amusement of plat tijdverdrijf (bah), muziek is bloedserieus.

Dat bleek op 21 maart in Werkendam, met de solidariteitsactie door een punkbandje voor de locale outcast Christine, gezellig buiten op een mooie zaterdagmiddag. (Ik heb in de regio nog nooit zoveel cops bij elkaar gezien, als mieren kwamen ze op de stroop af; zelfs twee arrestantenbusjes en een goudgerande pet.)

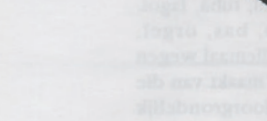
Die muziek moet wel door jezelf 'gemaakt' worden. De muze komt niet zomaar uit de lucht vallen. Gitaar, sitar, viool, tuba, fagot, drums, stem, tabla, piano, bas, orgel, computer, sampler, het zijn allemaal wegen naar de klanken. En de mens maakt van die klanken muziek, in een ondoordringelijk spel van fantasie en drijven.

Spit it out! Slag werk, werk slag!

De Redactie

rijmen

Uit de vorige Slimmerick moet het enigszins duidelijk zijn geworden dat teksten gewoonlijk worden opgedeeld in blokken en dat ze daarom op regelmatige afstanden rijmwoorden bevatten. De structuur van de meeste nummers-dit betreft natuurlijk ook de melodie-vertoon een zekere gelijkvormigheid en wat het rijm betreft kunnen we die aangeven met bescheiden, maar leesbare lettertjes.

- Ik ken een leuke vrouw a
- Ze werkt in de bouw a
- Ze zegt waar het op staat b
- in de ondernemingsraad b

Dit aabb-rijm is het primitiefste rijmschema. Het verdeelt de tekst in blokken van twee regels en het gemak daarvan is dat je telkens maar één maal hoeft te rijmen en dat de muziek ook niet ingewikkeld hoeft te zijn. Bovendien maakt een coupletje meer of minder ook geen fluit uit. In verhalen-de teksten is dit rijmschema dan ook wel bruikbaar.

Abab of gekruist rijm: Tref je veel aan in levensliederen, smartlappen en strijdzangen.

- Zij was als kind naar Amsterdam gekomen
- betoverd door de steedsde prunk en pracht
- Zij werd als kamermeisje aangenomen.
- in zoek're woning aan de Keizersgracht

Het heeft al snel iets nadrukkelijks. Veel mooier is het abba of amamd rijm:

- Ze kwamen in de nacht
- onhoorbaar aangeslopen
- Het keukenraam stond open
- Men had hen niet verwacht

Het logge 1-2, 1-2 is hier doorbroken en dat doet veel prettiger aan. Zo zijn er nog talloze variaties te bedenken en als je een beetje muzikaal bent, en melodise taal kunt schrijven, kom je even ver als de meeste tekstschrijvers.

Zelfs al ben je hopeloos ó-muzikaal is er nog kans dat je lettergrepen kunt tellen. Met een taalgebruik en een woordenschat die aan redelijke eisen voldoet zal je het -en als de maan schijnt in de nacht dan zeg ik tegen jou heel zacht- ontgroeien. je zult er uit jezelf toe komen om een stereotiepe aabb tekst te emanciperen tot een meer melodijse, levendige tekst.

* "NU OOK VOLLEDIGE MENUKAART"

Bornsteeg 21-23
4201 CN Gorinchem
0183-638385

Openings tijden:
Ma gesloten
Di - Zo 12.00-02.00

SNELHEID?

G3!

Natuurlijk leverbaar met veel service
Bel de Macdealer in de buurt;

AVS Solutions is dealer of Apple Products

SOLUTIONS

TEL • 0183 303316 • FAX • 0183 303734

Drukkerij O.K.Z.

Goirkestraat 131 5046 GG Tilburg Tel 013 - 5365976 fax 013 - 5434146

OPROERKRAAIERS

Ook in Werkendam is 21 maart, de internationale dag tegen rascisme, niet onopgemerkt gebleven.

Op het pleintje bij de Bibliotheek was een spontaan protest/steun concert georganiseerd. Dit na de nog niet zo lang geleden afgespeelde taferelen van discriminatie in Werkendam. Deze taferelen speelden zich af bij huisvesting van enkele vluchtelingen en bij de winkel en woning van een medebewoner van Werkendam. Over deze handelingen en uitlatingen van veelal jeugdige Werkendammers is zelfs in de grotere dagbladen verslag gedaan.

Ik was dan ook erg blij toen ik kreeg te horen dat er nog gezond denkende Werkendammers zijn die willen laten blijken dat iedereen recht heeft op een plaats en persoonlijkheid. SLIM steunde deze actie graag door zangversterking en dorstlessers ter beschikking te stellen. Des te betreurender was het dat het feestje met veel machtsvertoon werd verstoord.

De eerste van de drie geplande bands had enkele nummers ten gehore gebracht en er was door een van de slachtoffers van discriminerend Werkendam een motiverende toespraak gehouden dat ieder recht heeft op zijn eigen stek.

De politie kwam de hoek om rijden. Ik dacht nog dat ze even polshoogte kwamen nemen en deze uiting op de internationale dag tegen racisme verder in goede banen willen leiden. Maar nee, tot mijn grote verbazing werden ze gevolgd door twee levensechte arrestantenbussen. Waar zouden ze zo snel vandaan gekomen zijn, in dit vredige polderlandschap?

De band pakte in en werd druk nagepraat onder het genot van bier. De politie taaide af. Er is weer eens getoond tot wat voor machtsvertoon en gesmijs met gemeenschapsgeld de politie in staat is, om acties te voorkomen. Waar waren deze politie-acties bij aanvang van de discriminerende uitlatingen onder de Werkendammers.

Lars Hijmans

Stand van zaken rond 'De Tol'

We vervolgen het verhaal van de vorige keer. We zijn weer wat verder.

Inmiddels hebben we besloten om samen met XINIX een nieuwe organisatie voor het nieuwe gezamenlijke gebouw op te zetten. Het advies van de projectgroep van SLIM en XINIX aan hun besturen is om hiertoe, met een nieuw bestuur, de constructie en de naam van XINIX over te nemen en geen nieuwe stichting op te richten. Nieuw is de organisatie in dit voorstel echter wel. We zijn nu (21 maart) zover dat binnenkort dit nieuwe bestuur de hamer van het oude XINIX-bestuur zou kunnen overnemen. De nieuwe ploeg zorgt er dan voor dat het huidige XINIX doordraait, maar vooral richt het zich met veel energie op het nieuwbouwproject, het neemt dit als het ware over van de huidige projectgroep (die bestaat nu uit bestuursleden van SLIM en XINIX). Beide organisaties leveren bestuursleden; SLIM behoudt van één bestuursplaats het recht om te bepalen wie er zit, een zogenaamde kwaliteitszetel.

Het nieuwe bestuur zal niet bestaan uit vertegenwoordigers van vrijwilligersgroepen; dat leidt alleen maar tot verzuiling. De bestuursleden staan samen voor de hele klus, en ze verdelen onder elkaar een aantal aandachtsgebieden, bijvoorbeeld muziek op het podium, film, het café, beheer & techniek, financiën.

SLIM brengt de oefenruimten, de jamzaal en de studio in beheer bij de nieuwe organisatie. De persoon die de SLIM-zetel in het bestuur heeft, heeft de zorg voor die ruimten.

Het SLIM-bestuur heeft inmiddels op 16 maart ingestemd met het advies. Het XINIX-bestuur zal de beslissing naar verwachting op 3 april nemen.

(SLIM zelf zal uiteraard blijven bestaan. We hebben meer te doen dan het zorgen voor oefenruimten in de streek. We zullen in het nieuwe gebouw een eigen werkplek krijgen.)

In Nieuwendijk is de projectgroep druk bezig met het zoeken van een locatie. We hebben een gunstige plek op het oog en de gemeente ziet dat ook wel zitten. We hebben goede verwachting dat dit lukt.

Met een architect zijn we ook al een tijdje bezig. Binnenkort wordt begonnen met het uitwerken van een eerste bouwplan.

Het bouwbudget moet groot genoeg zijn. Daaraan

zitten de gebruikelijke haken en ogen. SLIM en XINIX hebben gezamenlijk beslist dat een nieuwbouw minstens de huidige primaire ruimten moet bevatten; voor XINIX is dat de zaal (met bar en podium) en het café, voor SLIM zijn dat de 3 oefenruimten, de ruimte voor opnameregie en de jamzaal, die tevens dienst kan doen als 4e oefenruimte. Dat is wat beide clubs nu hebben; dat is wat we terug willen hebben. Van de gemeente moeten we na afloop van het hele project op eigen poten kunnen staan, en dan hebben we de ruimten hard nodig om alles op de inkomsten te laten draaien.

De ruimten van SLIM zitten nu steeds goed vol; we hopen dat dat zo blijft. De zaal en het café van XINIX staan vaak leeg; hierom zullen voor podium en café plannen worden gemaakt om ze meer te benutten. Meer op het podium, van meerdere soorten.

De gemeente doet veel moeite om Rijkswaterstaat te bewegen tot een forse schadevergoeding voor de sloop van 'De Tol'. Mocht dit lukken, dan wordt het budget wat groter en reëler. Hopelijk pikt de gemeente het aldus behaalde voordeel niet zelf in.

We hebben berekend dat we waarschijnlijk het budget voor een redelijke nieuwbouw kunnen halen. De gemeente moet ons dan wel een eenmalige bijdrage geven van 220.000,-. Nu stoppen ze jaarlijks voor het onderhoud van ons gebouw 10.000,- in een potje, voor het gebouw van XINIX is dat 8.000,-, en ze subsidiëren XINIX ook nog eens voor 4.000,-. Samen is dat 22.000,- per jaar; een gemeente ziet een jaarlijkse post als een reservering voor 10 jaar, en dat is 220.000,-. We vragen hen in feite ons af te kopen voor dat bedrag. De rest van het geld dat we nodig hebben, komt uit bedragen die er al liggen of die van elders komen.

Lees het volgende goed! De oplossing kost de gemeente dus 220.000,-, terwijl ze aanstonds per jaar 22.000,- niet meer hoeven uit te geven. Wij vinden de vraag om dit bedrag dus heel, heel redelijk.

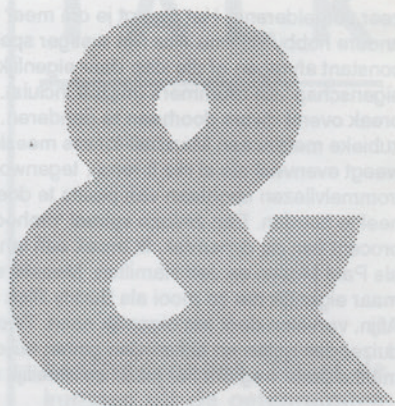
Zo staat het er nu voor.

De gemeente wil voor de zomer de zaak door het College en de Raad halen. Dat moet kunnen.

SLIM is de enige met haast; we blijven hierom het project onder druk zetten

Het bestuur

DRUMMY DUMMY

Nooit belt Kunne,...maar nu belde m'n "grote vrind" en superreservedrummer van de Regioramp met de zakelijke mededeling of ik de mogelijkheid had om een stukje over drummers te schrijven en mijn visie hierop als bandleider (met één korte ei) te geven. De eer was groot, de deadline klein.

En ik heem aan dat Veer na zijn laatste stukje (in Slimmerick 98/1, red.) is ontslagen. Misschien deed die Brabantse boef het wel expres. Terwijl ik dit schrijf volg ik tevens een episode van Goede Tijden Slechte Tijden, de beste soap van nu, alleen het reclameblok ertussen wordt steeds langer, kut Joop!!

Afijn drummers, tja... als Leader off the Band heb ik het afgelopen jaar met vijf verschillende drummers gewerkt, kortom je moet ze met zijden handschoentjes aanpakken, je begrijpt dat ik in deze situatie niet te kritisch hierover kan schrijven, ik heb zo' namelijk nodig!!!

Ja, het leven van een bandleider is zwaar en vol ellende, want zonder basgitaar of saxofoon of keienbord is te musiceren, maar zonder drums, is het , tja... vul zelf maar in. Een drumstel is een primitief en tegelijkertijd ook een primair ding in de muziek. Je zou denken dat de meeste drummers simpele zielen zijn, die maar zijn gaan drummen omdat het lekker simpel is. Dit is maar ten dele waar. Kijk maar in je eigen omgeving rond. Of klopt het toch niet. O.K., O.K., er lopen er enkelen rond, die niet ABN spreken, een technische halve of geen opleiding bezitten en

zich ook nog een tatoeage met hartje-pijl-adelaar op de bovenarm als laatste trend hebben laten aanpraten. En toch zijn de meeste drummers die ik ken sociaal zeer intelligent. Ze zijn feitelijk de motor en indirect de leider (na mij dus!!) van het orkest. Ze trekken dan ook muzikaal aan de touwtjes. Met een simpel roffeltje geven ze een bridge aan, door zachter te slaan wat dynamiek of met een fill sturen ze het muzikaal naar een break. En door geen interesse in repeteren en opnames en optredens te tonen, geven ze te kennen dat ze Doulis en zijn muziek kut vinden, sociale intelligentie dus!!! Toch krijg ik de grootste kick van het luisteren naar jazzdrummers. Te gek gewoon. Bij deze geciviliseerde muziekvorm die vaak in sjieke gelegenheden onder sofistich toezicht plaatsvindt en dus meestal gewoon saai is..., kunnen drummers vaak echt drummen, geen metronomische tierelier en geflielier, maar natuurtalenten met passie en eer en BeBopende gevoelige ritmes die aanstekelijk werken op het onderdrukte onbewuste becel oerbio ritme dat in ieder mens verscholen zit, laat het gaan. Ook jij hebt het recht om te leven (of draaf ik nu te ver door?)

Kortom het ik wil leven tijdperk begint met de drums, meer hierover in de volgende aflevering van Doulis in de Bahama's.

Mike Doulis, bandleider

SLIMPIES

Instrument verkocht of gevraagde muzikant gevonden? Geef het dan even door aan De Tol, zodat slimpies en prikbord up to date blijven.

Te koop:
Marshall Valvestate 80V,
Fender Stratocaster,
Aria Pro II met custom-body,
gitaarstandaard + 2 gitaarhoezen,
Pr.n.o.t.k.
Tel: 0183-562706 (Ferry)

Te koop:
Drumcomputer Boss DR550,
Nw. f 1175,- nu f 400,-
Chorus TC-Electronics (stereo) +
voeding, f 275,-
Tel: 0183-636646

T.k. gevraagd:
2e hands drumstel,
± f 500,-
Tel: 0183-647531 (David)

Spontaneous Combustion (rock met eigen smoel) zoekt basgitarist(e) en toetsenman(vrouw).
Tel: 076-5142267 (Ed)

Te koop:
Yamaha dx 11 digital programmable algorith synthesizer (geen handleiding), Roland ds multi timbral linear synthesizer (met handleiding), Casio ca 100 tonebank keyboard, H/H electronic stereo-12 mixer (oud), Gitaarsnaren div. soorten ± 20 setjes, Alle prijzen n.o.t.k.,
tel: 0183-301251 (Henze van Stigt)

Te koop:
Pearl Export (rock chrome), zeer unieke set, mooie afwerking.
-2x 22"x16" bassdrum, -14"x14" tom (met independent tom mounting), -16"x16" floortom, -18"x18" floortom, -2 pearl pro chaindrive, bassdrumpedalen, -3 originele pearl cymbal stands, -beschermhoezen voor 18" floortom en bassdrums,
tel: 0416-312729 (Harold)

Zanger/componist zoekt muzikanten (drummer, gitarist, toetsenist, bassist) om eigen geschreven muziek serieus uit te werken.
Genre: pop/new-wave/rock.
tel: 0162-518748 (Jay)

■ De kapper
is vanaf nu ook

De avondkapper

Heerlijkheidstr. 7
Giessen
tel. 0183 44 14 09

RCS

**Realtime Copy Service
Cassette en CD producties**

Marktleider in realtime cassette kopiëren.

2 Complete geluidstudio's en 210 Nakamichi's.

Alle masterformaten aanwezig.

Levertijd blanco maat-cassettes binnen 24 uur.

Wij verzorgen ook uw drukwerk.

Hét adres voor studiokwaliteit én
de scherpste tarieven.

**Bel ons voor meer
informatie of prijslijst!**

02979 - 72873

Studio-adres: Postadres: Postbus 359
Industrieweg 37b 3640 AJ Mijdrecht
3641 RK Mijdrecht Fax 02979 - 72883

Het nut van drumles

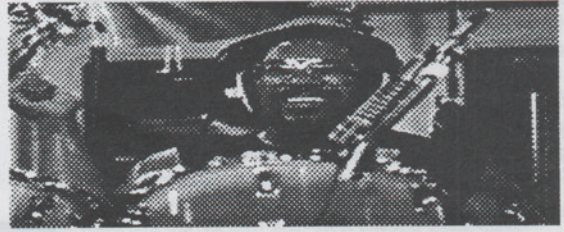
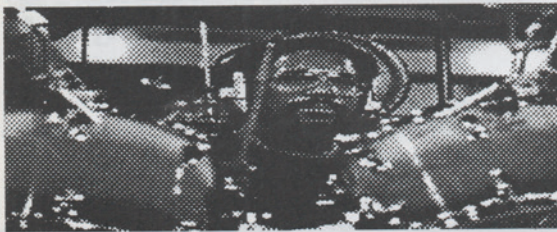
Wat is er leuker om achter een drumstel te gaan zitten en spelen maar? Zoals je weet valt dit zwaar tegen omdat je linkerhand toch iets anders speelt dan dat jij wilt. Nu kun je dit soort problemen vaak zelf niet oplossen maar biedt een drumleraar uitkomst. Toch zijn er mensen die het met talent alleen redden (Dennis Chambers), dit betekent niet dat deze drummers niet studeren. Ik denk dat ik hier een groot punt te pakken heb, want vaak ontbreekt het niet aan enthousiasme en doorzettingsvermogen, maar wel aan de goede manier van studeren. Vaak wordt het studeren als vervelend ervaren omdat je heel snel op technische problemen stuit die je zelf bijna niet kunt oplossen. Een leraar kan je hier bij helpen. Bij de manier waarop ik les geef gaan we in eerste instantie van de leerling zelf uit en van hieruit gaan we steeds een stapje verder. Zo komen alle stijlen uit de muziek wel een keer aan bod, dus ook de technische problemen. Ook let ik op de houding, want dit wordt in het enthousiasme snel vergeten (rugklachten). Verder let ik op strakheid, balans en klank. Veel drummers die bij mij op les komen hebben met deze punten problemen. Wat ik probeer te bereiken is dat je bewust en ontspannen kan spelen.

Tip: Werk aan je rudiments, bijv:

RLRL (of) RRLL (of) RRRR LLLL (of) RLRR LRL

Adrie van Werd

(Adrie van Werd is drumleraar. Voor informatie kun je contact met hem opnemen op 0183-622821)

Drummer wordt je niet, dat ben je

Toen ik de eervolle invitatie van Piet van Vugt ontving om iets te schrijven voor de ritmische Slimmerick, moest ik wel diep in het verleden duiken, want drummen doe ik al tijden niet meer. De laatste keer was een slippertje (Barry McCabe, uit Hamburg overgekomen, grinnikt er nog om), toen ik met Ron Krop en Bert van Meeuwen een uiterst gezellig feest ter ere van onze veertigste verjaardag mocht vieren in Xinix. We zijn alle drie van het rampjaar '53. Het ging redelijk, maar ik ken mijn beperkingen, al roept Ron nog weleens dat ik de beste shuffledrummer ben met wie hij ooit heeft gespeeld. Inderdaad, ik was vrij strak en had een goed uithoudingsvermogen, iets dat bepalend is in die bluesstijl. Maar echt lol in optreden heb ik al jaren niet meer, ik geniet liever van mensen die het echt kunnen.

Hoe ik als tiener tot het drummen kwam weet ik nog goed. Een oudere neef drumde in een Shadowsbandje te Zwijndrecht en hoewel ik die kuiven belachelijk vond, intrigeerde me het spelen in een bandje buitengewoon. Dat gefriemel met je vingers op een gitaarhals boeide me totaal niet en als dan blijkt dat je ritmegevoel hebt is de keuze niet moeilijk. Bovendien waren er voor mij destijds inspirerende voorbeelden, met name Keith Moon van The Who en Aynsley Dunbar van John Mayall's Bluesbreakers, die later bij Zappa nog meer uit de verf kwam. Hoewel ik in mijn actieve, tien jaar omspannende, 'drumcarrière' voornamelijk bezig was met bluesy muziek, heb ik merkwaardigerwijs het meest opgestoken van Henry Cow's Chris Cutler en vooral Robert Wyatt, die toen drumde bij Soft Machine, voordat hij in '73 aangeschoten uit een raam kukelde en de rest van zijn leven in een rolstoel moest doorbrengen.

Handendrummer

Robert was, net als ik, meer een 'handendrummer', zoals de toenmalige bassist van onze band Enoch Arden, Piet Spronk (nu in 16 Over 9, red.), het noemde. In tegenstelling tot mensen die het moesten hebben van een sterke bassdrumtechniek zoals bijvoorbeeld John Bonham van Led Zeppelin. Aynsley Dunbar was trouwens sterk op beide punten. Niet voor niets stelde Zappa hem aan de andere Mothers voor met: "This is Aynsley, he sounds like two drummers." Wat ik bij Robert Wyatt voelde was de intuïtieve manier van spelen. Ik moest het daar zelf ook van hebben, want ik kon geen noot lezen zo groot als een koe. De muziek aanvoelen, ermee meegaan en sturen. Door dat ritmegevoel dat je hebt of niet. Ik had en heb het klaarblijkelijk en ben ervan overtuigd dat je nooit drummer kan worden, maar als drummer geboren wordt. Meetikken met iedere plaat die je hoort, vaak tot ergernis van je omgeving, zelfs als je er zelf geen weet van hebt. Zo vernam ik van roadies, dat na een optreden van Enoch Arden ik in een kleedkamer uitgewoond op een bank neerviel en dat mijn voeten toch bleven doorgaan op de platenmuziek die na afloop gedraaid werd. Hoewel ik al jaren niet actief ben als drummer, let ik bij nieuwe platen die ik koop, of bij opnamen die gemaakt worden door de bands waarvan ik manager ben, U.F.A. en de Eelco Gelling Band, in eerste instantie op de drumpartijen, de ritmesektie; hoe die erop staat. De motor van de band. Als dat goed is en de rest uit capabele muzikanten bestaat, lukt het bijna altijd. Een ritmesektie, die werkt vanuit het gevoel, want voor drumcomputers ben ik allergisch, hoewel die dingen bij voorbereidingen van plaatopnamen vaak onmisbaar zijn om een basisidee vorm te geven. Maar uiteindelijk moet het ingespeeld worden door mensen, drummers, percussionisten, met gevoel. Gevoel, maar is dat eigenlijk niet het punt waar het in zijn totaliteit in de muziek over moet gaan?

Aart Roza

INSPIRATIE

Percussie en slagwerk. Het is mijn favoriete instrument, maar toch.....

Het is nu al de zoveelste keer dat ik dit stukje opnieuw begin. Wat moet je schrijven over iets dat zich alleen laat horen. Ik heb het al vaker gezegd, over muziek moet je niet lang praten, ga muziek maken of luister en geniet, al dat geouwehoer over nootjes en breakjes geeft mij geen extra inspiratie voor ritme.

Ik denk dat het beter is te bedenken hoe je tot je muziek komt. Sommigen kunnen uren studeren om dan uiteindelijk iets van een ander na te kunnen spelen. Anderen hebben nog nooit eerder geslagen (op een trommel) en komen met de mooiste ritmen. Als ik zoiets zie gebeuren vraag ik me af wat voor zin muzieklessen hebben.

Toch heb ik de groot deel van mijn inspiratie te danken aan de workshops die ik heb gevolgd, en de ritme in de muziek die ik probeer te imiteren. Ik zie dit als een schop in een bepaalde richting om dan verder eigenwijs mijn eigen gang te gaan. Slagen en ritme stelen en toepassen wordt over het algemeen het maken van muziek genoemd. Wat dat betreft heb ik al

heel wat slagen muziek geproduceerd, maar de grootste uitdaging ligt volgens mij bij de ritme die nog niet eerder zijn gehoord en daardoor even de tijd nodig hebben om gehoord te kunnen worden en als ritme ondekt wordt.

De logica gevonden in het on-logische. Deze ritmen zijn niet altijd even moeilijk te vinden. Ze spelen zich letterlijk af op straat. Het bombastisch denderende en dreunende geraas van verkeer als je er met de fiets langs moet, of het eentonige ritme als je zelf in een vierwiel monster rijdt. En dan de natuur muziek-machines van de zacht swingende regen op je vakantie-dakje, en harde donderende storm tegen je huis.

Om deze ritme uit mijn trommel te krijgen is nog nooit gelukt, maar er is een diepe bron van inspiratie in verborgen. De workshops helpen mij een eind op weg in de variaties van slagen en geluiden zodat de mogelijkheden om de muziek naar buiten te brengen word vergroot.

Ritme en slagwerk zijn hecht met elkaar verbonden. Het een is een directe uiting van het andere. Hoe ik tot ritme en en techniek kom heb ik in het voorgaande al getracht te beschrijven.

Hoe ik tot mijn slagkracht kom is een ander verhaal. Waar komt mijn wil vandaan om mijn handen blauw te slaan om boven het drumstel uit te komen, of, enkele dagen met licht opgezette handen rond te lopen van het dagelijks oefenen om een nieuw ritme in te studeren.

Erg precies kan ik het niet zeggen. Maar, één punt is een zekerheid, het is iets dat van binnen broeit. Een sluimerende vorm van masochisme. Een onbewust verlangen om agressie te uiten en te slaan. Of is het meer het strelende gevoel in je gehoor bij het horen van het ritme of het wegdromen in een spel. Het kan ook een gebrek aan techniek zijn waardoor ik mislagen maak en met pijnlijke handen rond moet lopen.

Erg veel maakt het allemaal niet uit. Het gaat om wat er geproduceerd wordt, en dat ik in dit produceren veel lol beleef. Waar het gespeelde vandaan komt is iets waar de recencenten zich druk over kunnen maken. En, dit alles gebeurt pas in een stadium dat ik niet zo nodig mee wil maken.

Slagwerk, percussie is een uiting voor mezelf. Een hobby, zogezegd.

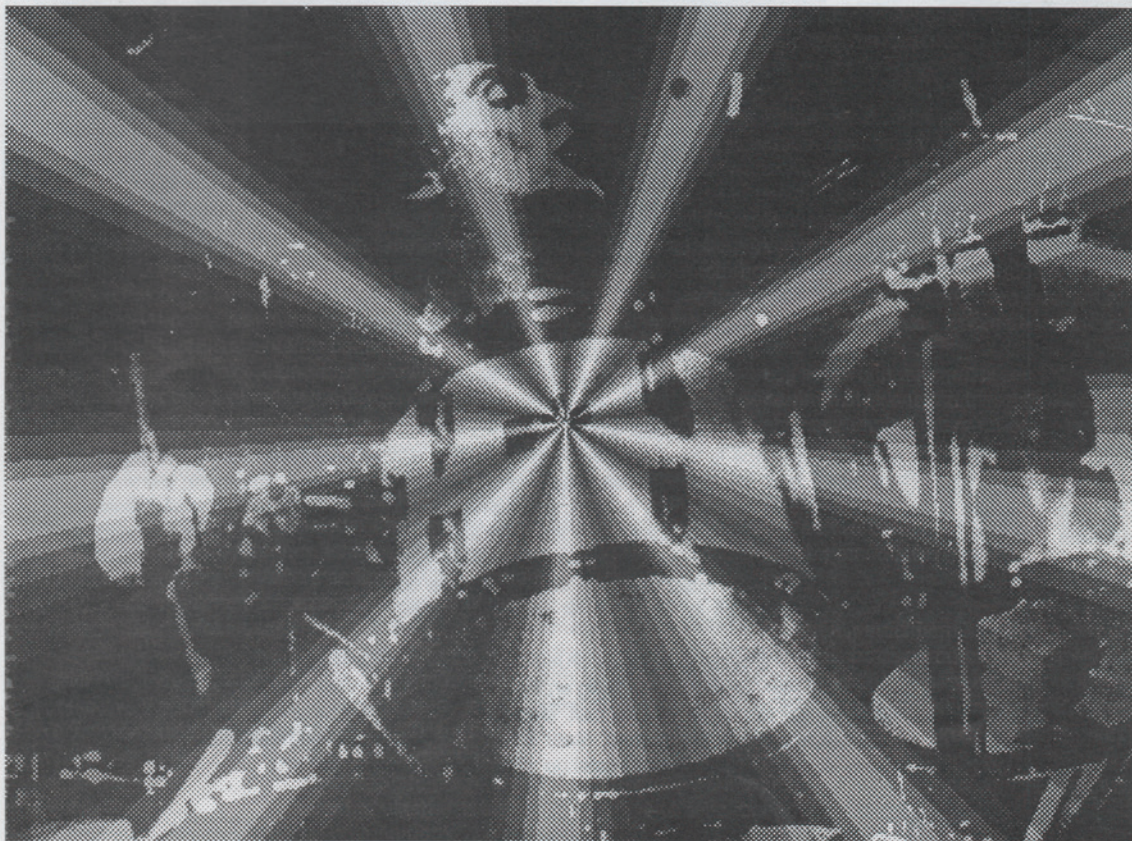
Lars Hijmans

Irritante solo's

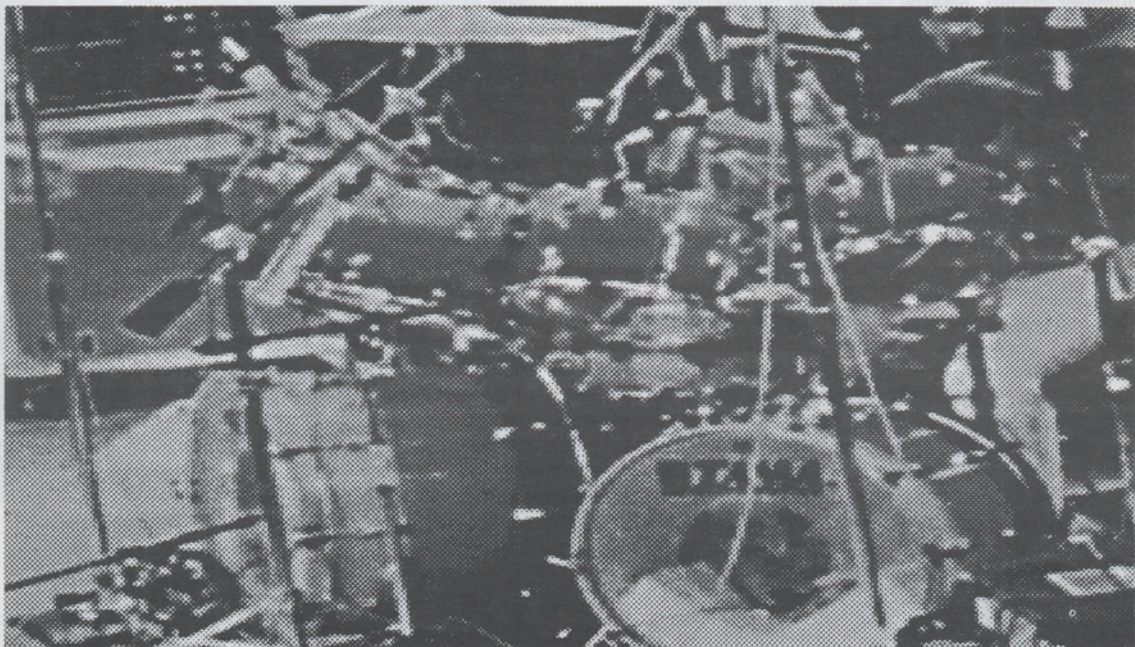
Er is een periode in de muziek geweest (jaren zeventig), dat met name de drummer moest laten zien wat ie kon. Als een band tijdens het optreden lekker op dreef was, zat er altijd een nummer tussen, waarbij de andere muzikanten

stuk voor stuk afhaakten en gingen pauzeren om de drummer in zijn eentje op het podium achter te laten. Het was dan tijd voor de drumsolo. De drummer ging dan tot vervelens toe tekeer achter zijn trommels om na zeker een minuut of tien zijn solo optreden op een hoogtepunt te besluiten. Het publiek juichte en klapte altijd, maar dat kan ook uit beleefdheid zijn geweest. Ik vond de solo's altijd verschrikkelijk irritant. Ze haalden de vaart uit het optreden. Herman van Boeijen (de muzikant die de meeste bandjes aandeed en de meeste medemuzikanten versleed, denk ik) wist dat hij goed kon drummen en hem herinner ik me het meest. (Dat komt ook omdat ik zijn bands veel gezien heb). Verveeld wendde ik me af, als de solo eraan dreigde te komen: het was tijd voor een drankje. Tegenwoordig komt die ego tripperij niet meer voor, met uitzondering van Ceasar Zuiderwijk van Golden Earring, geloof ik, maar ja, die stamt ook uit de zestiger jaren.

Piet van Vugt

Leren drummen: moeilijkst ooit

Ik ben enkele jaren geleden drumlessen gaan volgen omdat het me zo leuk leek met een paar stokken op wat trommels te slaan. Een ander instrument heeft me nooit aangetrokken.

Ik dacht dat als ik achter een drumstel zou gaan zitten, ik gelijk kon gaan drummen.

Wat een vergissing: leren drummen is zo ongeveer het moeilijkste wat ik ooit heb moeten leren. Geef mij maar privaatrecht of belastingrecht en ik maak het me gelijk eigen, maar drummen...

Eerst heb ik de techniek moeten leren, hoe je twee handen en twee voeten samen kunt laten werken. Ik liep in die tijd vaak op straat te tellen (Een, twee, drie, vier. Ene, tweeë, drieë, viere, Eenteme, tweeteme, drieteme, vierteme enz.).

Dat hielp trouwens goed. Daarnaast zat ik vaak naar muziek te luisteren en probeerde mee te tikken met stokken op kussens. Dat was leuk want je hoorde jezelf niet. Later ging ik verder achter mijn eigen echte drumstel op zolder.

Ondertussen was ik met wat meiden in een bandje (The Four Roses, red.) gaan zitten, eerst bij Lucy in de schuur, later in de Slim. We waren geen van allen briljant maar af en toe klopte alles, we speelden zonder fouten, we luisterden naar elkaar, we waren een band! Deze herinneringen zijn voor het mooiste op "drum"-gebied. Lekker drummen is voor mij vooral lekker samen spelen.

Ik ben me in die tijd gaan beseffen dat ik nooit een goede drummer zou worden als ik er niet meer tijd aan zou besteden. Ik miste ook de kracht in mijn armen om het lang en snel vol te houden. Wat is nou een uur per dag voor iets wat zo leuk is? Af en toe lukte me dat wel maar meestal niet. Misschien was het niet belangrijk genoeg voor me en toen de band ermee stopte ben ik ook met drummen gestopt. Maar nu ik dit stukje aan het schrijven ben weet ik zeker dat als ik vanavond uit school kom, ik even achter m'n drumstel ga zitten. Ene, tweeë, drieë enz.

Margreth van den Berg

De kapper
is vanaf nu ook

LET THE BEAT CONTROL YOUR BODY

Ritme=totale vrijheid, vliegen zo vrij als een vogel. Je voelt je hartslag meeslaan op de maat van de groove. Je zorgen verdwijnen en je droomt weg in een roes die met geen woorden te beschrijven valt, daar kan geen drank of drugs tegenop. Bij elke slag merk je dat je verder wegdrijft, alles lijkt te kloppen, je kunt de hele wereld aan. Je voert de intensiteit op tot een climax, de break. Je geeft vol gas om daarna weer terug te keren naar de basis, de essentie van het bestaan. Daarna herhaalt dit tafereel zich tot de trip zijn einde nadert en het tijd wordt voor een magisch einde.

Dit is slechts een uiterst minimale beschrijving van de emotionele golf die door mij heenvloeit als ik speel. Mijn geest rust en zorgen drijven weg. Drummen is voor mij de meest effectieve manier om tot rust te komen of om nieuwe energie op te wekken. Ik speel daarom ook puur op gevoel en laat me niet aan voorgeschreven regels binden.

"Je bent een echte kleuren-drummer", zei iemand eens tegen me. Dat zette me even aan het denken, want hoe moest ik deze uitspraak opvatten? Nu weet ik dat het woord kleurdrummer precies weergeeft waarvoor ik sta. Kleuren geven emoties aan: agressie, rust, warmte, koelte, hartstocht, liefde etc. Muziek legt ook emoties bloot, ik kan er al mijn gevoel in zitten en daarom luidt mijn spreuk: LET THE BEAT CONTROL YOUR BODY AND SOUL!!!

Johan Broeder, muzikant

trommels, pedalen en stokken.

Drummen. Waarom drummen? Nou gewoon, lekker overzichtelijk. Vijf trommels, twee pedalen en om het moeilijk te maken twee stokken i.p.v. één. Zelf heb ik daar na een tijdje maar eens drie trommels van gemaakt. Omdat de bassdrum in deze modeme tijd met een pedaal wordt bediend hou je eigenlijk maar twee trommels over; de snaredrum om op te slaan en een floortom om een biertje op te kunnen zetten en je reservestokken aan op te hangen. Hoef je tijdens het optreden nooit meer te bukken. Dit geheel wordt vervolgens gecompleteerd met een hihat en een ride bekken. Klaar is kees. Zo simpel kan het leven zijn. Een lekker overzichtelijk instrument waar je je met handen en voeten op kunt uitleven.

Ik heb echter altijd met een scheef oog en veel respect naar andere instrumentbespelers gekeken. Mensen (m/v) die het bijvoorbeeld voor elkaar krijgen om wijs te worden uit zes snaren, ieder weer ingedeeld in wel twintig vakjes, en daar dan vervolgens ook nog zinnige klanken uit kunnen halen. Of een blaasinstrument met veel te veel klepjes die via ingewikkelde combinaties allemaal andere tonen geven. Eén keer heb ik zo'n ding geprobeerd. Er klonken wat schorrenatteschetengeluiden door de oefenruimte. Einde saxofooncarrière. De blazers hadden allemaal noten voor zich. Zwarte stokjes op wit papier. Sommige stokjes waren heel gezellig versierd met soms wel twee of drie vlaggetjes. Kortom een vrolijke maar onoverzichtelijke boel. Op een mooi moment kregen we onenigheid. Mijn stokjes deden niet wat er volgens hun

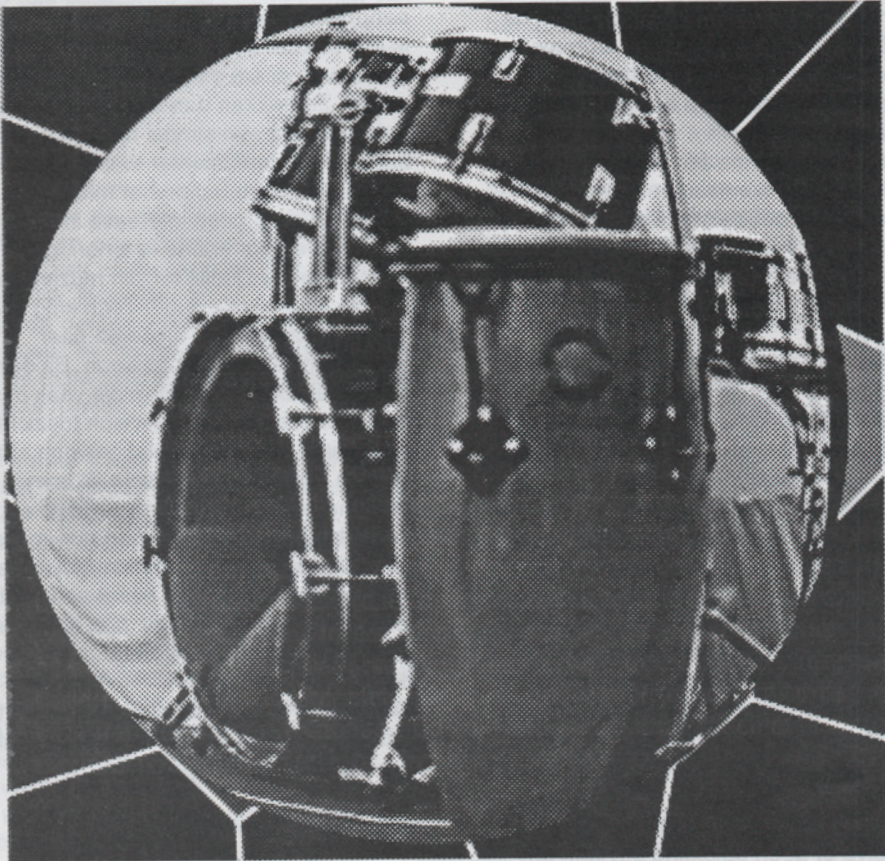
stokjes moest gebeuren. Een oevertoze discussie was het resultaat, want ik snap niets van hun stokjes en zij eigenlijk ook niet zoveel van die van mij. Wat te doen met zoveel nootjes en een paar trommels. Op naar de drumleraar. Met een zelfverzekerde mij-maak-je-niets-want-ik-drum-al-tien-jaar houding kruip ik achter het lesdrumstel. Het had net zoals een lesauto ook twee pedalen. Die mocht ik niet gebruiken. Eerst maar eens laten horen wat ik kon op de snaredrum. Heel simpel, om en om (RLRL), dan het aantal slagen verdubbelen en nogmaals verdubbelen. Wel het juiste tempo aanhouden en gelijkmatig slaan. Geen van tweeën lukte. De metronoom speelde een totaal ander tempo dan ik en de balans was ver te zoeken. Tien jaar drummen en nog niet eens fatsoenlijk een simpel riedeltje kunnen slaan! Om drumdepressief van te worden. Zwetend legde ik na een uur de stokken op de les-snare. Zwijgend reed ik naar huis. Op de bestuurdersstoel een stapeltje op het oog doodsimpele oefeningen.

Inmiddels zijn we ruim een jaar verder. Ik ben op een andere manier naar dat kleine sympathieke drumstelletje gaan kijken. Dat blijkt bij goed gebruik eigenlijk zeer complex. Tempo, dynamiek en balans op de juiste wijze spelen kost zeer veel tijd en inspanning. Maar het werpt na een tijdje zonder meer zijn vruchten af, al was het maar door het goedkeurende glimlachje van je ritme-maatje, de bassist. Het weglaten van die hele overdaad aan trommels en bekkens was al lang een bewuste keuze van me. Zo'n simpel setje werkt

zeer verhelderend. Het dwingt je om meer creatief te gaan denken. Om meer uit minder te halen zogezegd. Een andere hobby van me was het rustiger spelen. Minder slaan en meer luisteren naar de andere muzikanten. Jezelf constant afvragen of die klap daar eigenlijk wel hoort. Luisteren is nog wel eens een minder goed ontwikkelde eigenschap van drummers (mijzelf inclusief). Ze luisteren vooral graag naar zichzelf, om vervolgens met de zoveelste break overal dwars doorheen te donderen. Dat nu wordt steeds moeilijker. Moesten vroeger de heren gitaristen vele kubieke meters aan Marshall-torens meeslepen om qua volume over je heen te komen (of één Twin Reverb, maar die weegt evenveel als al die torens), tegenwoordig is een bescheiden doorsnee-amp op '3' genoeg om je beide trommelvliezen spontaan van plaats te doen wisselen. Steeds harder spelen en steeds meer in je oren proppen om ze heel te houden. Een zinloze spiraal 'omhoog'. Popmuziek lijkt zich nog slechts af te spelen in de bovenste twintig procent van de dynamiek. Ik breek een lans voor de onderste twintig procent! Luister bijvoorbeeld eens naar drummers als Paul Motian en Jeff Hamilton. Meesters in het swingen met slechts een paar dB aan volume. Minder spetterend maar eigenlijk net zo mooi als Buddy Rich en Dennis Chambers.

Afijn, vervelen doet het eigenlijk nooit. Twee stokken, twee pedalen en drie trommels maal vier medemuzikanten en duizenden noten en akkoorden geven miljoenen mogelijkheden. Kortom; het 'simpliste' instrument blijkt achteraf de makkelijkste weg om het jezelf zo moeilijk mogelijk te maken. Maar goed, postzegels verzamelen kan altijd nog.

Robert Kunne

Remember Henk

Omdat Henk van Stigt in het beginstadium vorm gaf aan deze Slimmerick plaatsen we als eerbetoon aan hem een integrale afdruk van twee afleveringen van zijn eigen rubriek "Rijmen en dichten". Henk hield van dichten en vooral het werk van Drs. P. boeide hem. Het was daarom dat regelmatig een tekst van een lied van Heinz Polzer in De Slimmerick terecht kwam. We kozen dit keer voor Veerpont, omdat dat nummer luidkeels gezongen werd door muzikanten van SLIM (waaronder Henk) bij het in de vaart nemen van het pontje van Sleeuwijk naar Gorinchem. Navolgende aflevering stond in Slimmerick 87/3.

rijmen/ en dichter

Wie recentelijk het wereldgebeuren enigszins heeft gevolgd middels krant, radio en/of ander modern nieuwsmidiom, heeft er maar nauwelijks vermoeden van dat het leven van de gemiddelde veerbootkapitein allesbehalve opwindend is.

Naast een waarschuwende vinger opheffen wil de redactie de lezer er opmerkzaam op maken dat in het bewustzijn van lieden, die dit eerzame beroep uitoefenen, overpeinzingen plaats hebben, die op de oppervlakkig beschouwende buitenstaander wellicht een futiele indruk maken, maar toch het resultaat zijn van lang en werkbrouwfronsend nadenken door de zee- of rivierbank in kwestie.

Tevens is het een illustratie van de mogelijkheden om met een eenvoudige tekst, waarin wat hilarische wendingen, een echte hit te maken. De redactie nodigt een ieder uit om dit lichtend voorbeeld te volgen.

VEERPONT

Wij zijn hier aan de oever van een machtige rivier
De andere oever is daarginds, en deze hier is hier
De oever waar wij niet zijn noemen wij de overkant
Die wordt dan deze kant zodra wij daar zijn aangeland
En dit heet dan de overkant, onthoudt u dat dus goed
Want dat is van belang voor als u oversteken moet
Dat zou nog best eens kunnen, want er is hier veel verkeer
En daarom voor ik steeds maar vice versa heen en weer

Heen en weer, heen en weer, heen en weer, heen en weer

Ik breng de mensen heen, ik breng weer anderen terug
Mijn pont is als het ware ongeveer een soort van brug
En als de pont zo lang was als de breedte van de stroom
Dan kon hij blijven liggen, zei me laatst een econoom
Maar dat zou dan weer lastig zijn voor het rivierverkeer
Zodoende is de pont dus kort en gaat hij heen en weer
Dan vaart hij uit, dan legt hij aan, dan steekt hij weer van wal
En ondertussen klinkt langs berg en dal mijn hoorgeschal

Heen en weer, heen en weer, heen en weer, heen en weer

En als de pont dan weer zijn weg zoekt door het ruime sop
Dan komen er werktuigelijk gedachten in mij op
Zo denk ik dikwijls over het geheim van het bestaan
En dat ik op de wereld ben om heen en weer te gaan
Wij zien hier voor ons oog een onverbidde lijke wet
Want als ik niet de veerman was, dan was een ander het
En zulke overdenksels heb ik nu de hele dag
Soms met een zucht van weemoed, dan weer met een holle lach

Heen en weer, heen en weer, heen en weer, heen en weer

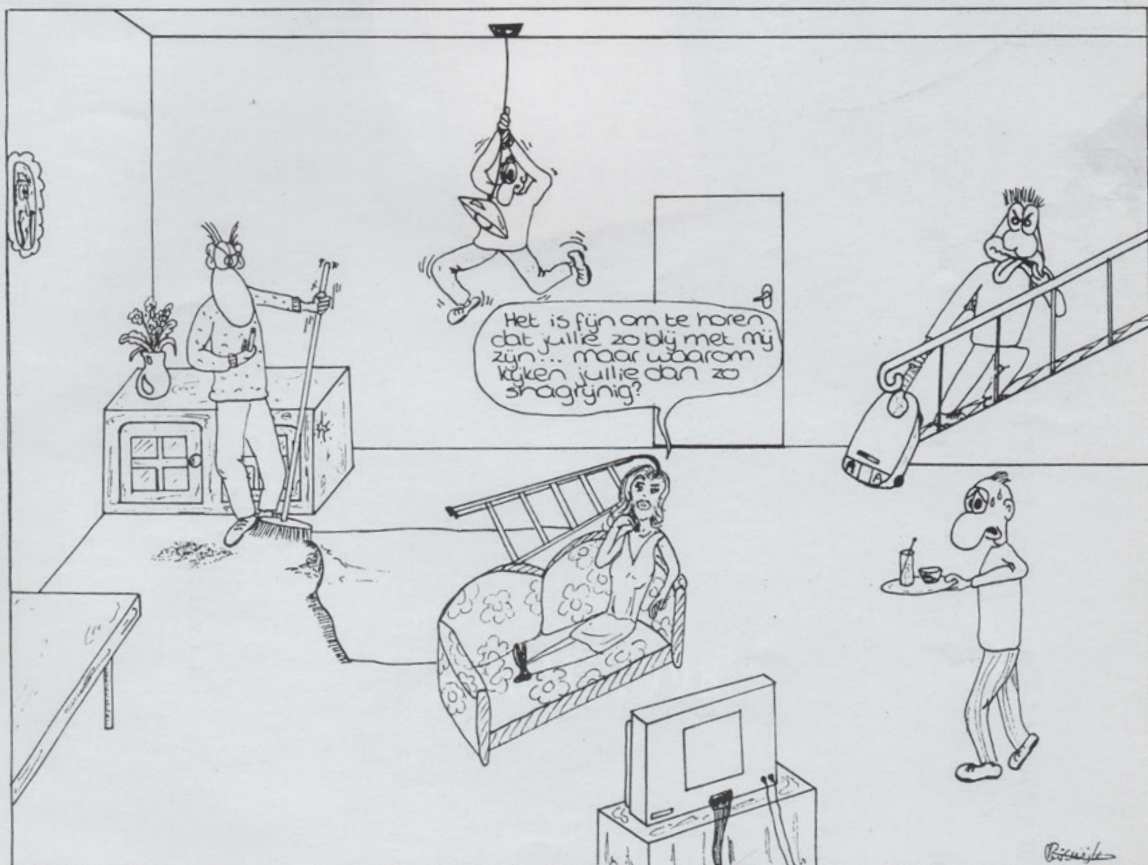
"De SLIM-band in Sleeuwijk aan het werk.
Henk (rechts met haarband) nog even werkeloos
aan de kant"

(foto Dik Brienens)

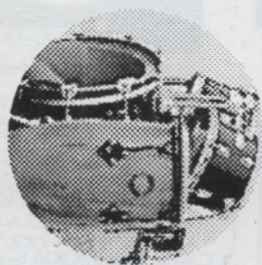
strip

door Richard van Rijswijk

Rijswijk

(drukkerwerk)

Popkolektief

SLIM
40
Jaar!

SLIMWEB.ORG

[Tol 1 : 4251 PX : Werkendam]

[port:paye

